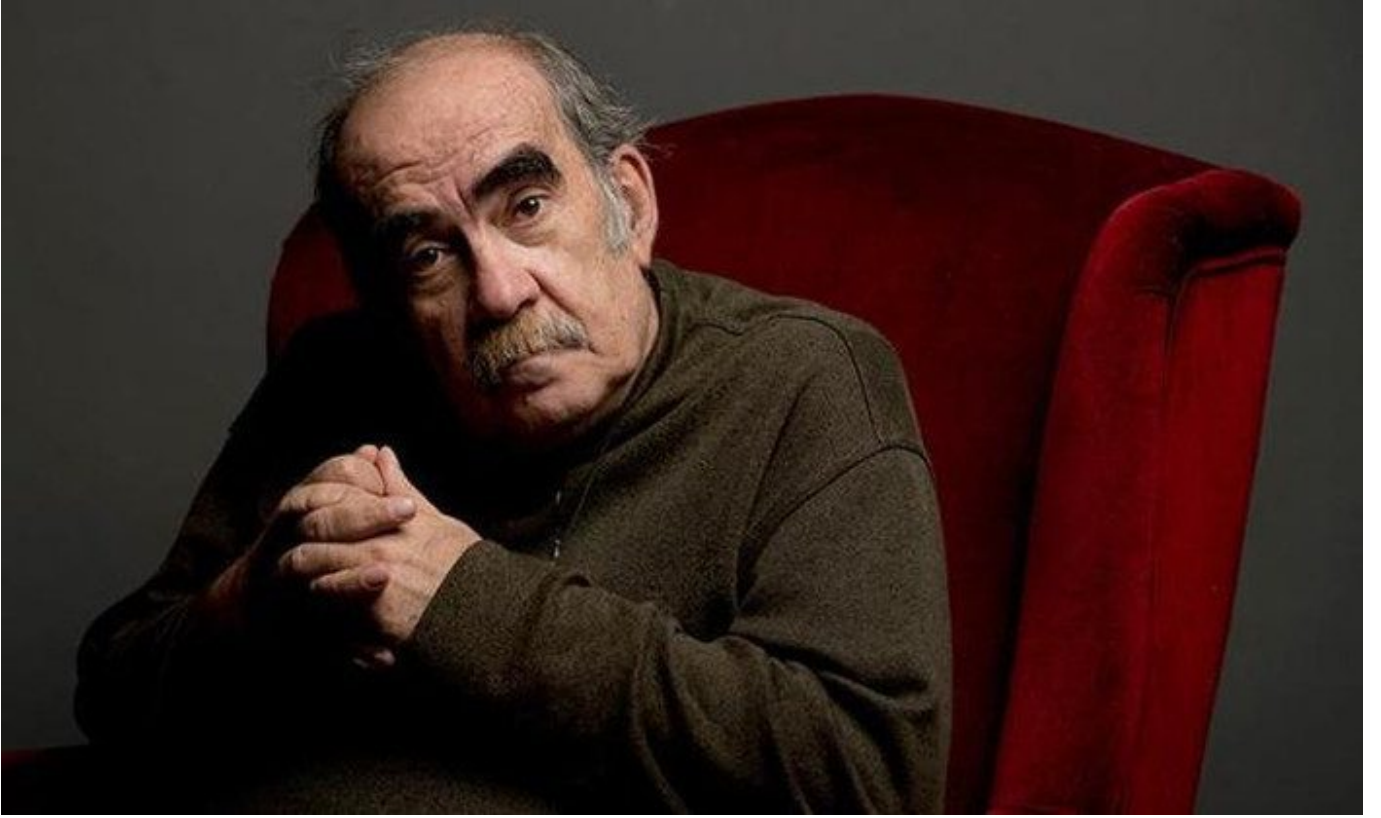

Celil Oker kimdi?

Category: Detektiv proza, Kitapcy, Sözlər
написано kitapcy | 23 января, 2025
Celil Oker kimdi? CELİL OKER KİMDİ?

Reklamcı? Yazar? Çevirmen? Gazeteci? Hepsi ve daha ötesi... Ancak benim nazarımda en kıymetlisi: Öğretmendi. Mesleğinde epeyce mesafe katetmiş bir öğretmen olarak ve camiadaki gözlemlerime dayanarak diyorum ki; öğretmen olmakla öğretmen olmak arasında fark var. Öğreten olan kişi, öğrenecek olan kitlenin karşısına dikilir, vermesi gereken konuyu aktarır ve çekilir. Öğretmen olmuş kişi ise kitlesinin yanında ve arkasında durur, onların hayatlarına dokunur, kalıcı değişimler bırakır ve sevgi eker yüreklere. Celil Oker iyi bir öğretmendi.

İnsan doğmakla insan olmak arasında da büyük fark var. Her ölümlü insanlıktan nasibini alamıyor maalesef. Bazıları ise insanlığıyla ardında güzel izler bırakarak göçüp gidiyor işte. Her vefatla birlikte, hayat denilen şeyin aslında geride bırakabildiklerimiz olduğunu düşünürüm. Bizi hatırlayacak son insan yok olana kadar geride bıraktıklarımızla yaşamaya devam ederiz. Kral Antiochus gibi, hatırlanmak için tahtlara

kurulmuş devasa heykeller yaptırmak mümkün değilse bile gönüllerde tahtlar kurmak mümkün. Celil Oker'i kaybettiğimizde ardından yazılanlara göz attım. O an anladım ki bizler sadece büyük bir edebiyat insanını değil, aynı zamanda gönüllerde tahta sahip olmuş bir öğretmeni de kaybetmişiz. Yazar olarak eserleri ile ölümsüzlüğe ulaşan bu güzel insan, danışılanların danıştığı isim olarak da yıllarca yaşayacak, yazılanlardan o kadar belli ki. Hele Öğretmen Celil Oker için yazılanlar beni derinden etkiledi. Belki acıda bile kendimizden bir parça arama aciziyetimizdendir, öğrencileri beni çok duygulandırdılar. Herkes kendince Celil Oker kimdir sorusunu yanıtlıyordu aslında.

Itır Erhart'ın , "Canım Celil Hocam, yarın daima açık kapının önünden nasıl geçeceğim? İçimde öyle büyük bir boşluk bıraktın ki giderken... Çok özleyeceğim seni..." ifadesi bize Celil Oker'in herkesi kucaklayan geniş yüreğinin, açık kapılarının bir yansımasıydı. Bu zamanda kolay iş değil herkese gönül kapılarını sonuna kadar açabilen olmak...

"Sizden çok şey öğrendim. Eğitim hayatımın dönüm noktalarından biri üniversitede sizin öğrenciniz olma şansını yakalamış olmamdır. Bana kattığınız her şey için sonsuz teşekkürler..."diyordu Emirhan Yılmaz ve bize Celil Oker'in öğreten değil, öğretmen oluşunu bir kere daha kanıtlıyordu. Hayatına bırakılan bir dokunuşun izini, bir öğretmenin bir yolda nasıl dönüm noktaları oluşturabildiğini vurguluyordu.

Yaşarken yüzümüze söylenilenlerden daha dürüstçedir öldüğümüzde arkamızdan söylenilenler. Ne mal mülk, ne şan şöhret, ardımızda bıraktığımız inceliklerden kıymetli değiller. Çoğunlukla eğitim verdiği Bilgi Üniversitesi öğrencileri tarafından yapılan onlarca paylaşımda bildirilen onlarca taziye, şükran, keder... Hepsinde ortak bir isme dair ortak duygu: Sevgi...

En dokunan paylaşımlardan biri, Bülent Timurlenk'in şu sözleriydi: "İnsan sevdiği bir yazarı kaybedince olmayan daktilosundan harfler kopuyor..." Her nihayetle, bir kahraman için esaret başlıyor. Remzi Ünal'ın esaretine, yeni maceralara yelken açamayacak oluşuna, yeniden sokaklarda turlayamayacak ya da bir kötünün yakasına yapışamayacak oluşuna da üzüyor insan. Lakin yine yaşantımdan yola çıkarak bilirim; gerçek bir usta ile yolu kesişen her çırak, ustasından bir parçayı mutlaka taşır sanatında. Kendinde de varsa maharet, ustasından

aldıklarına katarak kendi özünü, ileriye taşır sanatını. Celil Oker; atölyelerde, dersliklerde elinde ne varsa sunmuş öğretmenliğiyle. Şimdi asıl mesele, onun mutfağından geçenlerin ustalarının maharetini ne kadar yaşatabileceğini görmekte. Celil Oker'i bir kere daha ölümsüzleştirmekte.

Funda MENEKŞE. Detektif proza